

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași

Directia Generală Regională
a Finanțelor Publice - Iași

Str. Anastasie Panu, nr. 26, Iași

Tel: +0232 21 33 32

Fax: +0232 21 98 99

E-mail: admin.isisjudx01.is@mfinante.ro

DECIZIA NR.DGc 7196/13.02.2014

privind soluționarea contestației formulate de

S.C. "X" S.R.L. PIATRA NEAMȚ

înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Neamț sub nr./07.08.2013 și la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr./04.09.2013

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, a fost sesizată de Inspekția Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Neamț, prin adresa nr.din 20.08.2013, înregistrată la instituția noastră sub nr. din 04.09.2013, asupra contestației formulate de **S.C. "X" S.R.L.**, cu sediu în municipiul, str. nr. 11, jud. Neamț, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Neamț sub nr. J27/...2011, cod de identificare fiscală, reprezentată de domnul, în calitate de administrator.

În conformitate cu prevederile art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, coroborate cu prevederile art 23 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală și Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1104/2013 pentru aprobarea structurii organizatorice regionale, începând cu data de 01.08.2013, competența de soluționare a venit Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași – Serviciul Soluționare Contestații, astfel că această contestație a fost înregistrată la această instituție sub nr./04.09.2013, în vederea soluționării.

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspekția fiscală nr. F-NT din 31.05.2013 și a Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspekție fiscală, emise în baza Raportului de inspekție fiscală nr. F-NTdin 31.05.2013, de către Activitatea de Inspekție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Neamț.

Suma contestată este în valoare totală de **A lei** și reprezintă:

- B lei - impozit pe profit;
- C lei - dobânzi aferente impozitului pe profit;
- D lei - penalități de întârziere aferente impozitului pe profit;
- E lei - taxa pe valoarea adăugată;
- F lei - dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată;
- G lei - penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea

adăugată.

Contestația este semnată de domnul A, în calitate de administrator al societății contestatoare și poartă amprenta ștampilei **S.C. "X" S.R.L. PIATRA NEAMȚ**, în original.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere faptul că actele administrative fiscale contestate au fost comunicate petentei în data de **23.07.2013**, prin ridicarea acestora sub semnătură și ștampilare, potrivit adresei nr. din 23.07.2013 și data transmiterii contestației prin poștă, **06.08.2013**, potrivit ștampilei aplicată pe plicul anexat la dosarul cauzei, contestația fiind înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Neamț sub nr. din 07.08.2013.

Contestația este însoțită de Referatul privind propunerea de soluționare nr.din 14.08.2013, semnat de conducătorul organelor care au încheiat actele contestate, respectiv Administrația Județeană a Finanțelor Publice Neamț, prin care se propune respingerea contestației formulate de **S.C. "X" S.R.L. PIATRA NEAMȚ** și totodată menționează că nu s-a formulat sesizare penală.

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 206, art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I.S.C. "X" S.R.L. PIATRA NEAMȚ prin contestația înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Neamț sub nr. din 07.08.2013, formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-NTdin 31.05.2013 și a Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală, emise în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-NTdin 31.05.2013, de către organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Neamț, precizând faptul că actele administrative fiscale sunt netemeinice și nelegale, solicitând anularea acestora, motivând în susținere următoarele:

Contestația vizează în principal relațiile comerciale de aprovizionare de la furnizorii S.C. B S.R.L. Bacău, S.C. C S.R.L. Vrancea și

S.C. Z S.R.L. Prahova, societăți de la care s-a aprovizionat în principal cu produsul „nuci în coajă.”

Contestatoarea consideră că obligațiile aferente facturilor de aprovizionare trebuiau să fie deductibile, iar faptul că S.C. B S.R.L. Bacău și S.C. C S.R.L. Vrancea nu au depus declarații și deconturi de TVA la organul fiscal teritorial nu poate conduce în mod automat la concluzia că societatea cumpărătoare nu s-a aprovizionat fizic cu mărfurile de la firmele în cauză.

Pentru ilegalitățile comise de cele două societăți furnizoare consideră că nu trebuia să fie sancționată întrucât nu poate controla activitatea economică și financiară a furnizorilor și pe cale de consecință măsura de a nu acorda dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată este ilegală, nefiind aplicabile în situația ei prevederile art. 67 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și prevederile pct. 65.1 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.050/2004.

Pe de altă parte, petenta precizează că tranzacția efectuată cu S.C. Z S.R.L. Prahova este una reală, marfa în cauză fiind confiscată de Garda Financiară și este reținută până la finalizarea acțiunilor civile promovată de societate, acțiunile fiind suspendate până la soluționarea dosarului penal care are ca obiect legalitatea tranzacției.

Contestatoarea solicită și diminuarea bazei impozabile stabilită suplimentar cu cheltuielile de aprovizionare a mărfii de la cele trei societăți comerciale, respectiv S.C. B S.R.L. Bacău, S.C. C S.R.L. Vrancea și S.C. Z S.R.L. Prahova.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Neamț, Activitatea de Inspecție Fiscală, au efectuat inspecția fiscală parțială la **S.C. "X" S.R.L. PIATRA NEAMȚ**, pentru perioada 11.02.2011 – 31.12.2012 pentru impozitul pe profit și pentru taxa pe valoarea adăugată, iar în urma inspecției fiscale au întocmit Raportul de inspecție fiscală nr. F-NTdin 31.05.2013, în care, la Capitolul III - Constatări fiscale, au consemnat următoarele:

1. Referitor la impozitul pe profit

La data de 31.12.2011, societatea a înregistrat o pierdere fiscală în sumă de lei, pierderea fiind diminuată în urma controlului cu suma de43 lei înscrisă în anexele 5 și 7 la raport, după cum urmează:

- suma de lei înregistrată pe cheltuieli fără documente justificative, fiind încălcate astfel prevederile art. 21 alin. (4) lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

- suma de lei reprezintă venit impozabil rezultat din adaosul comercial aferent mărfii achiziționate cu factura nr. 4089/20.05.2011 emisă de firma G S.R.L. din Italia, marfa fiind considerată de către organele de inspecție fiscală că a fost vândută cu un adaos de 36% la data de

30.06.2011, fiind încălcate prevederile art. 19 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

- suma de 333 lei înregistrată pe cheltuieli de două ori în luna iulie 2011 fiind încălcate astfel prevederile art. 21 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

- suma de lei reprezintă venituri aferente lunii decembrie 2011, conform facturii nr. 315/25.12.2011, înregistrate eronat în luna ianuarie 2012, fiind încălcate prevederile art. 19 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

- suma de lei aferentă bonului fiscal nr./06.01.2012 și a biletului de călătorie din data de 12.01.2012 a fost înregistrată eronat în luna decembrie 2011, cheltuiala fiind aferentă lunii ianuarie 2012, fiind încălcate prevederile art. 16 alin. (1) și art. 19 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru anul 2012, față de pierderea fiscală din anul 2011, în sumă de și pierderea înregistrată la data de 31.12.2012 în sumă de 8.446 lei, organele de inspecție fiscală au stabilit o bază impozabilă suplimentară în sumă totală de lei din care s-a scăzut suma de lei reprezentând cheltuieli deductibile suplimentar și venituri suplimentare din anul 2011, rezultând o bază impozabilă în sumă de lei și un impozit pe profit suplimentar în sumă de lei așa cum este înscris în anexele 5 și 7 la raport, după cum urmează:

- suma de lei cheltuială deductibilă suplimentar aferentă bonului fiscal nr. 190/06.01.2012 și a biletului de călătorie din data de 12.01.2012 care fost înregistrată eronat în luna decembrie 2011, fiind încălcate prevederile art. 16 alin. (1) și art. 19 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

- suma de lei reprezintă venituri suplimentare care au fost înregistrate eronat în luna ianuarie 2012, fiind aferente lunii decembrie 2011, conform facturii nr.25.12.2011, fiind încălcate prevederile art. 19 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

- suma de lei reprezintă adaosul comercial aferent facturii nr.21.07.2012 emisă de S.C. F S.R.L., neînregistrată în contabilitate, fiind încălcate prevederile art. 19 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

- suma de lei reprezintă adaosul comercial aferent facturii nr. din data de 27.07.2012 emisă de S.C. M S.R.L., neînregistrată în contabilitate, fiind încălcate prevederile art. 19 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

- suma de lei reprezintă cheltuieli aferente mărfurilor achiziționate de la S.C. B S.R.L. Bacău, reprezentând nuci în coajă, potrivit facturilor prezentate în anexa nr. 4 la raport, cheltuielile considerate ca fiind nedeductibile fiscal motivat de faptul că societatea furnizoare, potrivit datelor din evidența fiscală, nu a depus declarații și deconturi de TVA la

organul fiscal teritorial, fiind încălcate prevederile art. 67 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și și completările ulterioare, coroborate cu prevederile pct. 65.1 din din Normele metodologice de aplicare a Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.050/2004, organele de inspecție fiscală considerând că societatea verificată nu s-a aprovizionat fizic cu marfa în cauză;

- suma de lei reprezintă cheltuieli aferente mărfurilor achiziționate de la S.C. C S.R.L. Vrancea, potrivit facturilor prezentate în anexa nr. 4 la raport, cheltuielile considerate ca fiind nedeductibile fiscal motivat de faptul că societatea furnizoare, potrivit datelor din evidența fiscală, nu a depus declarații și deconturi de TVA la organul fiscal teritorial, fiind încălcate prevederile art. 67 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și și completările ulterioare, coroborate cu prevederile pct. 65.1 din din Normele metodologice de aplicare a Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.050/2004 organele de inspecție fiscală considerând că societatea verificată nu s-a aprovizionat fizic cu marfa în cauză.

2. Referitor la taxa pe valoarea adăugată

În perioada verificată, respectiv 01.02.2011 – 31.12.2012, organele de inspecție fiscală precizează că **S.C. "X" S.R.L. PIATRA NEAMȚ**, a evidențiat și declarat o taxă pe valoarea adăugată în sumă totală de lei, din care suma de lei este taxa aferentă achizițiilor intracomunitare de bunuri și suma de lei este taxa aferentă veniturilor realizate din vânzarea de produse alimentare, iar urmarea inspecției fiscale parțiale, au stabilit o diferență de TVA colectată în sumă delei, astfel:

- suma de 785 lei reprezintă TVA aferentă facturii nr./20.05.2012 reprezentând achiziție intracomunitară, neînregistrată și nedeclarată în declarația recapitulativă cod 390 și în decontul de TVA, fiind încălcate prevederile art. 80 alin. (5) și art. 82 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

- suma de lei reprezintă TVA aferentă venitului din vânzarea mărfii achiziționate cu factura nr./20.05.2012 întrucât au fost încălcate prevederile art. 126 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

- suma de lei reprezintă TVA aferentă facturii nr./21.07.2012 emisă de S.C. F S.R.L., neînregistrată în contabilitate, fiind încălcate prevederile art. 126 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

- suma de lei reprezintă TVA aferentă facturii nr./27.07.2012 emisă de S.C. M S.R.L., neînregistrată în contabilitate, fiind încălcate prevederile art. 126 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

- suma de ... lei reprezintă TVA declarată în plus eronat, fiind încălcate prevederile art. 82 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată dedusă de societate, organele de inspecție fiscală precizează că este în sumă totală de lei și este evidențiată în mod corespunzător în evidența contabilă, jurnalele de cumpărări și deconturile de TVA, din care suma de lei este taxa aferentă achizițiilor intracomunitare de bunuri, iar diferența în sumă de lei este taxa aferentă în principal achizițiilor de produse alimentare, transport, combustibil, servicii prestate de terți și diverse materiale consumabile, prezentate în anexa nr. 8 la raport.

Organele de inspecție fiscală au stabilit o diferență de TVA colectată în sumă de lei, din care:

- suma de ... lei reprezintă TVA dedusă fără documente justificative, fiind încălcate prevederile art. 146 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

- suma de lei reprezintă TVA aferentă facturii fiscale nr./20.05.2012, taxa nefiind înregistrată și declarată prin declarația recapitulativă și prin decontul de TVA, fiind încălcate astfel prevederile art. 80 alin. (5) și art. 82 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

- suma de lei reprezintă TVA nedeductibilă aferentă facturii fiscale nr./21.10.2011 emisă de S.C. Z S.R.L. Prahova prezentată în xerox copie în timpul inspecției fiscale, marfa reprezentând nuci în coajă a fost confiscată de Garda Financiară – Secția Prahova și tranzacția nemaiavând loc, au fost încălcate prevederile art. 145 alin. (2) și art. 146 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

- suma de lei a fost declarată eronat în decontul lunii noiembrie 2011, fiind încălcate astfel prevederile art. 80 alin. (5) și art. 82 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

- suma de lei reprezintă TVA nedeductibilă aferentă facturilor fiscale de aprovizionare de nuci în coajă de la S.C. B S.R.L. Bacău, prezentate în anexa nr. 4 la raport. Organele de inspecție fiscală au procedat în conformitate cu prevederile art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la exercitarea dreptului de apreciere asupra mărfurilor aprovizionate, având în vedere faptul că S.C. B S.R.L. Bacău nu a depus declarații și deconturi de TVA la organul fiscal, pentru neacordarea dreptului de deducere fiind invocate prevederile art 67 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevederile pct. 65.1 din Hotărârea Guvernului nr. 1050/2004 privind Normele de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

precum și prevederile art. 145 alin. (2) și art. 146 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

- suma de lei reprezintă TVA nedeductibilă aferentă facturilor fiscale de aprovizionare de nuci în coajă de la S.C. C S.R.L. Vrancea, prezentate în anexa nr. 4 la raport. Organele de inspecție fiscală au procedat în conformitate cu prevederile art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la exercitarea dreptului de apreciere asupra mărfurilor aprovizionate, având în vedere faptul că S.C. C S.R.L. Vrancea, nu a depus declarații și deconturi de TVA la organul fiscal, pentru neacordarea dreptului de deducere fiind invocate prevederile art 67 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevederile pct. 65.1 din Hotărârea Guvernului nr. 1050/2004 privind Normele de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

În baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-NT din 31.05.2013 a fost emisă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-NT din 31.05.2013, prin care, pentru perioada 11.02.2011 – 31.12.2012 a fost stabilită o diferență de impozit pe profit în sumă de lei și o diferență de taxă pe valoarea adăugată în sumă de lei.

Pentru neplata la termen a impozitului pe profit au fost calculate, pentru perioada 25.10.2011 – 25.04.2013 dobânzi în sumă de lei, iar pentru perioada 25.10.2011 – 25.03.2012 au fost calculate penalități de întârziere în sumă de lei.

Pentru diferența de TVA în sumă de lei au fost calculate, pentru perioada 25.04.2011 – 25.02.2013 dobânzi în sumă de 1.998 lei, iar pentru perioada 25.08.2012 – 25.02.2013 au fost calculate penalități de întârziere în sumă de lei.

Temeiurile de drept invocate de organele de inspecție fiscală pentru calculul accesoriilor sunt prevederile art. 119, art. 120 și art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, motivațiile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare se rețin următoarele:

A. Referitor la impozitul pe profit în sumă de și dobânzile aferente în sumă de lei, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații este investită să se pronunțe dacă în mod legal organele de inspecție fiscală au considerat nedeductibile cheltuielile cu achiziția mărfurilor reprezentând „nuci în coajă” de la S.C. L S.R.L. Vrancea și de la S.C. B S.R.L. Bacău, în condițiile în care societățile furnizoare nu au depus

declarații și deconturi de TVA, neputându-se verifica astfel realitatea și legalitatea operațiunilor.

În fapt, în perioada 05.11.2012 – 25.11.2012, **S.C. "X" S.R.L. PIATRA NEAMȚ**, a achiziționat cantitatea de 7.173 kg. reprezentând „nuci în coajă” de la S.C. L S.R.L. Vrancea în baza unui număr de 13 facturi fiscale numerotate de la BC/.... la BC/.... prezentate analitic în Anexa nr. 4 la Raportul de inspecție fiscală nr. F-NT/31.05.2013 și a înregistrat pe cheltuieli suma de lei.

În perioada 08.11.2012 – 05.12.2012, societatea verificată a achiziționat și de la S.C. B S.R.L. Bacău, cantitatea de 3.722 kg. „nuci în coajă” în baza unui număr de 7 facturi fiscale, respectiv facturile numerotate de la VN la VN ... respectiv VN ... și VN, prezentate analitic în Anexa nr. 4 la raport și a înregistrat pe cheltuieli suma de lei.

Urmarea verificării, organele de inspecție fiscală au constatat că nu s-a putut stabili realitatea și legalitatea tranzacțiilor consemnate în cele 20 de facturi emise de furnizorii în cauză pe motiv că aceștia nu au depus declarații și deconturi de TVA, ca urmare, au considerat cheltuielile cu achiziția mărfurilor, în sumă totală de lei este nedeductibilă fiscal în anul 2012, iar după acoperirea pierderii fiscale din anul 2011, au stabilit o diferență de impozit pe profit în sumă de lei și dobânzi aferente în sumă de lei.

Prin contestație, **S.C. "X" S.R.L. PIATRA NEAMȚ**, precizează că tranzacțiile sunt reale, mărfurile au existat fizic și au fost preluate efectiv de la cele două societăți, ca urmare, consideră că nu poate să fie sancționată pentru ilegalitățile comise de societățile furnizoare.

În drept, potrivit art. 67 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„Dacă organul fiscal nu poate determina mărimea bazei de impunere, acesta trebuie să o estimeze. În acest caz trebuie avute în vedere toate datele și documentele care au relevanță pentru estimare. Estimarea constă în identificarea acelor elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale”.

În speță sunt aplicabile prevederile art. 19 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, astfel:

“(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare”.

Potrivit pct. 12 din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“ 12 Veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal.

La art. 21 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prevede:

“(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare”.

În conformitate cu prevederile legale menționate mai sus, pentru a obține dreptul de deducere a cheltuielilor, un contribuabil trebuie să facă dovada că acestea au fost efectuate în scopul realizării de venituri impozabile iar profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile.

De asemenea, veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile.

Din analiza raportului de inspecție fiscală care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestată, se reține că organele de inspecție fiscală au considerat ca fiind nedeductibile la calculul profitului impozabil și implicit al impozitului pe profit, cheltuielile cu achiziția de „nuci în coajă” pe motiv că societățile care au emis facturile nu au depus declarații și deconturi de TVA.

Mai mult, din documentele anexate la dosarul cauzei rezultă că S.C. C S.R.L. Vrancea are ca obiect de activitate „Comerț cu ridicata de animale vii”, iar S.C. B S.R.L. Bacău are ca obiect de activitate „Comerț cu ridicata al cărnii și produselor din carne”.

Prin urmare, având în vedere cele prezentate mai sus și faptul că societatea nu a prezentat documente din care să rezulte o altă situație decât cea stabilită de organele de inspecție fiscală, pentru acest capăt de cerere, contestația urmează a se respinge ca neîntemeiată, în temeiul prevederilor art. 216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

“(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă”, coroborate cu prevederile pct. 11.1 lit a) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.

92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 450/2013, care precizează că:

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat; [.....].”

B. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, dobânzile aferente în sumă de lei și penalitățile de întârziere în sumă lei, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații este investită să se pronunțe dacă în mod legal organele de inspecție fiscală au considerat fără drept de deducere taxei pe valoarea adăugată pentru achiziția mărfurilor reprezentând „nuci în coajă” de la S.C. L S.R.L. Vrancea și de la S.C. B S.R.L. Bacău și S.C. Z S.R.L. Prahova, în condițiile în care societățile furnizoare nu au depus declarații și deconturi de TVA, neputându-se verifica astfel realitatea și legalitatea operațiunilor, iar pe de altă parte, pentru achiziția de „nuci în coajă” de la S.C. Z S.R.L. Prahova, nu a prezentat exemplarul original al facturii nr./21.10.2011 pentru justificarea dreptului de deducere a taxei.

În fapt, în perioada 05.11.2012 – 25 11.2012, S.C. "X" S.R.L. PIATRA NEAMȚ, a achiziționat cantitatea de 7.173 kg. reprezentând „nuci în coajă” de la S.C. L S.R.L. Vrancea în baza unui număr de 13 facturi fiscale numerotate de la BC/.... la BC/.... prezentate analitic în Anexa nr. 4 la Raportul de inspecție fiscală nr. F-NT/31.05.2013 și a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei

În perioada 08.11.2012 – 05.12.2012, societatea verificată a achiziționat și de la S.C. B S.R.L. Bacău, cantitatea de 3.722 kg. „nuci în coajă” în baza unui număr de 7 facturi fiscale, respectiv facturile numerotate de la VN.... la VN, VN și VN, prezentate analitic în Anexa nr. 4 la raport și a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei.

Totodată, societatea verificată a achiziționat cantitatea cantitatea de 9,200 kg. de „nuci în coajă” de la S.C. Z S.R.L. Prahova și a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, prezentând organelor de inspecție fiscală factura de achiziția nr./21.10.2011 în xerocopie.

Urmarea verificării, organele de inspecție fiscală au constatat că nu s-a putut stabili realitatea și legalitatea tranzacțiilor consemnate în facturile emise de S.C. L S.R.L. Vrancea și de la S.C. B S.R.L. Bacău motivat de faptul că aceștia nu au depus declarații și deconturi de TVA, iar pentru achiziția de la S.C. Z S.R.L. Prahova nu a fost prezentat exemplarul original al facturii, ca urmare, au considerat că este nedeductibilă taxa pe valoarea adăugată din facturile de achiziții de „nuci în coajă” și au estimat baza de impunere în conformitate cu prevederile art. 67 alin. (1) din

Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, stabilind astfel o diferență de TVA în sumă de lei, dobânzi aferente în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de lei.

Prin contestație, **S.C. "X" S.R.L. PIATRA NEAMȚ**, consideră că obligațiile fiscale aferente facturilor de aprovizionare se impuneau a fi deduse, tranzacțiile sunt reale, mărfurile au existat fizic și au fost preluate efectiv de la S.C. L S.R.L. Vrancea, S.C. B S.R.L. Bacău, ca urmare, consideră că nu poate să fie sancționată pentru ilegalitățile comise de societățile furnizoare.

Pe de altă parte precizează că tranzacția efectuată cu S.C. Z S.R.L. Prahova este reală, marfa nu a fost confiscată de Garda Financiară ci a fost doar reținută până la soluționarea dosarului penal referitor la legalitatea tranzacției, acțiunea fiind suspendată la data depunerii contestației.

În drept, potrivit art. 126 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

„(1) Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operațiunile care, în sensul art. 128-130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 și 133;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acționând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2); [...].”

La art. 145 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din același act normativ se precizează:

„(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile; [...].”

Totodată, pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată trebuie să fie respectate condițiile prevăzute la art. 146 alin. (1) lit. a) din același act normativ:

“(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi

fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155; [...]”.

Având în vedere prevederile legale incidente, se reține faptul că orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor dacă bunurile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, iar justificarea dreptului de deducere a taxei se efectuează cu factura fiscală.

Din analiza raportului de inspecție fiscală care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestată, se reține că organele de inspecție fiscală au considerat ca fiind nedeductibilă taxa pe valoarea adăugată de pe facturile de achiziții de „nuci în coajă” pe motiv că societățile care au emis facturile nu au depus declarații și deconturi de TVA.

Referitor la achizițiile efectuate de la S.C. Z S.R.L. Prahova se precizează faptul că **S.C. "X" S.R.L. PIATRA NEAMȚ**, a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei de pe factura nr. .../21.10.2011, care a fost prezentată la control în xerocopie, iar potrivit Procesului verbal Seria AP nr. din 21.10.2011, aflat în copie la dosarul cauzei marfa a fost ridicată de organele de poliție în vederea confiscării.

Mai mult, din documentele anexate la dosarul cauzei rezultă că S.C. C S.R.L. Vrancea are ca obiect de activitate „Comerț cu ridicata de animale vii”, iar S.C. B S.R.L. Bacău are ca obiect de activitate „Comerț cu ridicata al cărnii și produselor din carne”.

Prin urmare, având în vedere cele prezentate mai sus și faptul că societatea nu a prezentat documente din care să rezulte o altă situație decât cea stabilită de organele de inspecție fiscală, și pentru acest capăt de cerere, contestația urmează a se respinge ca neîntemeiată, în temeiul prevederilor art. 216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

“(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă”, coroborate cu prevederile pct. 11.1 lit a) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 450/2013, care precizează că:

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat; [.....]”.

C. Referitor impozitul pe profit în sumă de lei, dobânzile aferente în sumă de lei și penalitățile de întârziere în sumă de lei, precum și la taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, dobânzile aferente în sumă de --- lei și penalitățile de întârziere în sumă delei, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, se poate

investi cu soluționarea pe fond a contestației în condițiile în care S.C. "X" S.R.L. PIATRA NEAMȚ, nu aduce nici un argument în susținere.

În fapt, S.C. "X" S.R.L. PIATRA NEAMȚ, deși contestă în totalitate impozitul pe profit lei, accesoriile aferente impozitului pe profit în sumă de lei, taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei și accesoriile aferente în sumă de lei, stabilite suplimentar de plată prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-NT din 31.05.2013, solicitând anularea acesteia, nu prezintă argumente de fapt și de drept referitoare la aceste diferențe stabilite suplimentar de plată, prin contestație precizând că aceasta vizează în principal relația comercială de aprovizionare de la furnizorii S.C. L S.R.L. Vrancea, S.C. B S.R.L. Bacău și S.C. Z S.R.L. Prahova.

În drept, în conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) lit. c) și lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[....]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [....].”

De asemenea, pct. 2.5. și pct. 11.1. lit. b) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 450/2013, precizează că:

„2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.

11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[....]

a) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării; [....].”

În speță sunt incidente și prevederile art. 213 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”

Prin urmare, având în vedere și prevederile 213 alin. (5) din același act normativ, unde se specifică: *„Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de*

fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei”, organul de soluționare competent nu va mai proceda la analiza pe fond a contestației, drept pentru care, pentru acest capăt de cerere, contestația formulată de S.C. "X" S.R.L. PIATRA NEAMȚ, se va respinge ca nemotivată pentru acest capăt de cerere.

D. În ceea ce privește contestația formulată împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații are competența de a soluționa acest capăt de cerere în condițiile în care, nu se poate stabili dacă dispoziția se referă la stabilirea măsurii de diminuare a pierderii fiscale, întrucât organele de inspecție fiscală menționează că nu au întocmit dispoziție de măsuri.

În fapt, S.C. "X" S.R.L. PIATRA NEAMȚ, prin contestația înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Neamț sub nr./07.08.2013 precizează că contestă „Dispoziția privind măsurile stabilite de organel de inspecție fiscală înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală Neamț”.

Întrucât la dosarul cauzei nu a fost anexată o dispoziție de măsuri, prin adresa nr./14.01.2014, organul de soluționare competent a solicitat Inspecției Fiscale din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Neamț să ne transmită dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală.

Urmarea solicitării, prin adresa nr./28.01.2014, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr./29.01.2014, organele de inspecție fiscală comunică faptul că: „Diferențele au fost stabilite de inspecția fiscală în baza Raportului de inspecției fiscale nr. F –NT .../31.05.2013. Totodată, menționăm că nu s-a întocmit dispoziție de măsuri”.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 205 alin. (1), alin. (3) și alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

[...]

(3) Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.

(4) Pot fi contestate în condițiile alin. (3) și deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat, [.....]" coroborat cu prevederile art. 206 alin. (2) din același act normativ:

„(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.”

Totodată, în ceea ce privește competența de soluționare, se reține că potrivit prevederilor art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin **dispoziție de măsuri**, precum și împotriva deciziei de reverificare se soluționează de către:

a) structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București, după caz, în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii, pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesorii ale acestora, **măsura de diminuare a pierderii fiscale**, în cuantum de până la 3 milioane lei, precum și pentru contestațiile îndreptate împotriva deciziilor de reverificare, cu excepția celor emise de organele centrale cu atribuții de inspecție fiscală.”

Potrivit acestor prevederi legale, se reține că Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații are competența de soluționare numai a contestațiilor formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri și numai pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesoriile acestora, precum și măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de până la 3 milioane lei.

În cazul în speță, organul de soluționare competent constată faptul că organele de inspecție fiscală nu au respectat prevederile Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.939/2004 pentru aprobarea formularului "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală", pct. 1 și pct. 2 din ANEXA 2 Instrucțiunile de completare a formularului "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală", cod 14.13.27.18, care precizează:

„1. Formularul "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală" reprezintă actul administrativ fiscal emis de organele de inspecție fiscală în aplicarea prevederilor legale privind

obligativitatea contribuabililor de a îndeplini măsurile stabilite. Nu va cuprinde măsuri referitoare la sumele pe care contribuabilii le datorează bugetului general consolidat al statului.

2. Formularul se va completa ca urmare a finalizării unei inspecții fiscale generale sau parțiale cu "Raport de inspecție fiscală" sau cu "Proces-verbal", în cazul în care organele de inspecție fiscală stabilesc măsuri în sarcina contribuabililor".

Prin urmare, având în vedere dispozițiile legale imperative citate mai sus și întrucât prin Raportul de inspecție fiscală nr. F-NT din 31.05.2013, organele de inspecție fiscală au procedat la diminuarea pierderii fiscale pentru anul 2011 și la stabilirea de obligații de plată suplimentare, pentru perioada 11.02.2011 – 31.12.2012, acestea aveau obligația legală să întocmească și să comunice contribuabilului verificat o dispoziție de măsuri.

Având în vedere cele prezentate, urmează a fi respinsă ca prematur formulată contestația **S.C. "X" S.R.L. PIATRA NEAMȚ**, cu privire la "*Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală*" care nu a fost emisă și nu a fost comunicată contribuabilului, urmând ca după emitere și comunicare, de către Inspecția Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Neamț, societatea să-și poată valorifica dreptul de a formula contestație, potrivit Titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru considerentele învederate și în temeiul art. 210 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Directorul General al Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași,

DECIDE:

Art. 1 Respingerea, ca neîntemeiată, a contestației formulate de **S.C. "X" S.R.L. PIATRA NEAMȚ**, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-NT din 31.05.2013, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-NT din 31.05.2013, pentru suma totală de **A lei** ce reprezintă:

- B lei - impozit pe profit;
- C lei - dobânzi aferente impozitului pe profit;
- D lei - taxa pe valoarea adăugată;
- E lei - dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată;
- F lei - penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Art. 2 Respingerea, ca nemotivată, a contestației formulate de **S.C. "X" S.R.L. PIATRA NEAMȚ**, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-NT din 31.05.2013, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-NT din 31.05.2013, pentru suma totală de **A lei** ce reprezintă:

- B lei - impozit pe profit;
- C lei - dobânzi aferente impozitului pe profit;
- D lei - penalități de întârziere aferente impozitului pe profit;
- E lei - taxa pe valoarea adăugată;
- F lei - dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată;
- G lei - penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Art. 3 Respingerea, ca prematur formulată, a contestației **S.C. "X" S.R.L. PIATRA NEAMȚ** împotriva "*Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală*" act administrativ fiscal care nu a fost emis și nu a fost comunicat contribuabilului, urmând ca Inspecția Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Neamț, să procedeze la emiterea și comunicarea acestuia.

Art. 4 Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie contestatoarei și Inspecției Fiscale din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Neamț, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art. 210 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul cailor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii, contestatoarea poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași sau la Tribunalul Neamț.

DIRECTOR GENERAL,

**ȘEF SERVICIU
SOLUȚIONARE CONTESTAȚII,**

Întocmit,
cons. super.

4ex/11.02.2014